

P9_TA(2023)0418

Umowa o wolnym handlu między UE a Nową Zelandią (rezolucja)

Rezolucja nieustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 22 listopada 2023 r. w sprawie projektu decyzji Rady, w imieniu Unii, w sprawie zawarcia Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską a Nową Zelandią (06600/2023 – C9-0247/2023 – 2023/0038M(NLE))

(C/2024/4243)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (06600/2023),
- uwzględniając Umowę o wolnym handlu między Unią Europejską a Nową Zelandią podpisaną 9 lipca 2023 r.,
- uwzględniając wniosek o udzielenie zgody przedstawiony przez Radę zgodnie z art. 91 ust. 1, art. 100 ust. 2, art. 207 ust. 4 akapit pierwszy, art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt v) oraz art. 218 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) (C9-0247/2023),
- uwzględniając Wspólną deklarację w sprawie stosunków i współpracy między Unią Europejską i Nową Zelandią ⁽¹⁾ z 21 września 2007 r.,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie w zakresie stosunków i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Nową Zelandią, z drugiej strony ⁽²⁾, podpisaną 5 października 2016 r.,
- uwzględniając decyzję Rady (UE) 2022/1007 z 20 czerwca 2022 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Umowy o partnerstwie w zakresie stosunków i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Nową Zelandią, z drugiej strony ⁽³⁾,
- uwzględniając wytyczne negocjacyjne Rady z 8 maja 2018 r. dotyczące umowy o wolnym handlu z Nową Zelandią,
- uwzględniając zalecenie Komisji z 13 września 2017 r. dotyczące decyzji Rady upoważniającej do rozpoczęcia rokowań w sprawie umowy o wolnym handlu z Nową Zelandią (COM(2017)0469) oraz towarzyszącą mu ocenę skutków sporządzoną przez Komisję (SWD(2017)0289),
- uwzględniając swoją rezolucję z 6 października 2022 r. w sprawie wyników przeprowadzonego przez Komisję przeglądu 15-punktowego planu działania w sprawie handlu i zrównoważonego rozwoju ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 5 lipca 2022 r. w sprawie strategii dla Indo-Pacyfiku w dziedzinie handlu i inwestycji ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 26 października 2017 r. zawierającą zalecenie Parlamentu Europejskiego dla Rady w sprawie proponowanego mandatu negocjacyjnego do negocjacji handlowych z Nową Zelandią ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 25 lutego 2016 r. w sprawie otwarcia negocjacji w sprawie umowy o wolnym handlu z Australią i Nową Zelandią ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 32 z 6.2.2008, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 321 z 29.11.2016, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 171 z 28.6.2022, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 132 z 14.4.2023, s. 99.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 47 z 7.2.2023, s. 15.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 219.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 35 z 31.1.2018, s. 136.

- uwzględniając sprawozdanie końcowe z 13 marca 2020 r. pt. „Trade Sustainability Impact Assessment in support of FTA negotiations between the European Union and New Zealand” [Ocena wpływu handlu na zrównoważony rozwój w celu wsparcia negocjacji w sprawie umowy o wolnym handlu między Unią Europejską a Nową Zelandią], opublikowane przez Dyрекcję Generalną ds. Handlu Komisji Europejskiej ⁽⁸⁾,
 - uwzględniając inne umowy dwustronne między UE a Nową Zelandią, w szczególności umowę w sprawie środków sanitarnych stosowanych w handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi ⁽⁹⁾ oraz umowę w sprawie wzajemnego uznawania w odniesieniu do oceny zgodności ⁽¹⁰⁾,
 - uwzględniając wspólny komunikat Komisji oraz wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 20 czerwca 2023 r. pt. „Europejska strategia bezpieczeństwa gospodarczego” (JOIN(2023)0020),
 - uwzględniając komunikat Komisji z 22 czerwca 2022 r. pt. „Siła partnerstw handlowych: współpraca na rzecz zielonego i sprawiedliwego wzrostu” (COM(2022)0409),
 - uwzględniając komunikat Komisji z 18 lutego 2021 r. pt. „Przegląd polityki handlowej – otwarta, zrównoważona i asertywna polityka handlowa” (COM(2021)0066),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 grudnia 2019 r. pt. „Europejski Zielony Ład” (COM(2019)0640),
 - uwzględniając opinię Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 16 maja 2017 r. w ramach procedury 2/15 ⁽¹¹⁾, wydaną zgodnie z art. 218 ust. 11 TFUE na wniosek Komisji Europejskiej z 10 lipca 2015 r.,
 - uwzględniając podstawowe konwencje Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP),
 - uwzględniając Ramową konwencję ONZ w sprawie zmian klimatu, w tym porozumienie paryskie z 2015 r.,
 - uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi,
 - uwzględniając swoją rezolucję ustawodawczą z dnia 22 listopada 2023 r. ⁽¹²⁾ w sprawie projektu decyzji,
 - uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a w szczególności jego art. 91, 100, 168 i 207 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (v),
 - uwzględniając art. 105 ust. 2 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego (A9-0314/2023),
- A. mając na uwadze, że UE i Nowa Zelandia są partnerami o zbieżnych poglądach, którzy podzielają podstawowe wartości, takie jak poszanowanie praw człowieka, demokracja i praworządność, oraz wspierają oparty na zasadach system handlowy, którego centralnym elementem jest Światowa Organizacja Handlu (WTO); mając na uwadze, że obie strony zobowiązały się do walki ze zmianą klimatu i ochrony praw socjalnych oraz są związane porozumieniem paryskim i konwencjami MOP;
- B. mając na uwadze, że Nowa Zelandia znajduje się w dynamicznym i strategicznie ważnym regionie Indo-Pacyfiku; mając na uwadze, że Nowa Zelandia jest członkiem wszechstronnego i progresywnego partnerstwa transpacyficznego oraz regionalnego kompleksowego partnerstwa gospodarczego, Współpracy Gospodarczej Azji i Pacyfiku oraz Indo-Pacyficznego Ram Gospodarczych na rzecz Dobrobytu;
- C. mając na uwadze, że w 2022 r. wartość dwustronnej wymiany w handlu towarami między UE a Nową Zelandią wyniosła 9 mld EUR, a wartość handlu usługami w 2021 r. – 3,5 mld EUR;

⁽⁸⁾ Sprawozdanie końcowe – „Trade Sustainability Impact Assessment in support of FTA negotiations between the European Union and New Zealand”, Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Handlu, Dyrekcja C – Azja i Ameryka Łacińska, dział C2 – Azja Południowa i Południowo-Wschodnia, Australia, Nowa Zelandia, 13 marca 2020 r.

⁽⁹⁾ Umowa między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią w sprawie środków sanitarnych stosowanych w handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi (Dz.U. L 57 z 26.2.1997, s. 5).

⁽¹⁰⁾ Umowa między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią w sprawie wzajemnego uznawania w odniesieniu do oceny zgodności (Dz.U. L 229 z 17.8.1998, s. 62).

⁽¹¹⁾ Opinia Trybunału Sprawiedliwości z 16 maja 2017 r., 2/15, ECLI:EU:C:2017:376.

⁽¹²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2023)0417.

- D. mając na uwadze, że Nowa Zelandia jest 53. co do wielkości partnerem handlowym UE w dziedzinie handlu towarami; mając na uwadze, że UE zajmuje trzecie miejsce wśród najważniejszych partnerów handlowych Nowej Zelandii, jeśli chodzi o handel towarami; mając na uwadze, że w 2022 r. wywóz produktów rolnych do Nowej Zelandii stanowił 11,5 % (722 mln EUR) całkowitego wywozu UE do Nowej Zelandii; mając na uwadze, że w 2022 r. wywóz produktów rolnych stanowił 64,9 % (1 822 mln EUR) łącznego wywozu Nowej Zelandii do UE;
- E. mając na uwadze, że w 2020 r. Nowa Zelandia skorzystała z bezpośrednich inwestycji zagranicznych UE o wartości 8,5 mld EUR, co czyni UE drugim co do wielkości inwestorem w Nowej Zelandii;
- F. mając na uwadze, że w ocenie skutków gospodarczych przeprowadzonej przez Komisję stwierdzono, iż w wyniku zawarcia umowy o wolnym handlu przepływy inwestycyjne UE do Nowej Zelandii mogą wzrosnąć o 80 %, a dwustronna wymiana handlowa może wzrosnąć o 30 %; mając na uwadze, że zwiększenie wymiany handlowej przyniesie możliwości gospodarcze i wzrost gospodarczy przedsiębiorstwom i konsumentom po obu stronach;
- G. mając na uwadze, że Nowa Zelandia jest jednym z zaledwie sześciu członków WTO, którzy nie mają preferencyjnego dostępu do rynku UE; mając na uwadze, że Nowa Zelandia zawarła umowy handlowe oferujące preferencyjny dostęp ośmiu z dziesięciu najważniejszych partnerów handlowych objętych preferencyjnymi porozumieniami handlowymi;
- H. mając na uwadze, że jest to pierwsza umowa handlowa UE dostosowana do nowego unijnego podejścia do handlu i zrównoważonego rozwoju, która opiera się na zasadach współpracy i obejmuje egzekwowalne przepisy z sankcjami stosowanymi w ostateczności w przypadkach, w których naruszone są postanowienia porozumienia paryskiego i podstawowych konwencji MOP;
- I. mając na uwadze, że otwarty i sprawiedliwy handel jest jednym z czterech filarów planu przemysłowego zawartego w Europejskim Zielonym Ładzie; mając na uwadze, że umowy handlowe powinny odpowiadać celom i założeniom Europejskiego Zielonego Ładu, a ich dostosowanie powinno być ściśle monitorowane;
1. uważa, że umowa ta ma zasadnicze znaczenie dla stosunków dwustronnych między UE a Nową Zelandią oraz dla promowania handlu opartego na zasadach i wartościach, zgodnie z Europejskim Zielonym Ładem; uważa ponadto, że przyniesie to korzyści wykraczające poza korzyści czysto gospodarcze;
 2. wskazuje na strategiczne znaczenie umowy w obecnym kontekście geopolitycznym i uważa, że stanowi ona ważny postęp UE w dążeniu do pogłębienia stosunków z regionem, jak podkreślił Parlament w rezolucji z 5 lipca 2022 r. w sprawie strategii na rzecz regionu Indo-Pacyfiku w dziedzinie handlu i inwestycji;
 3. wyraża zadowolenie, że umowa ta jest kompleksowa, zrównoważona gospodarczo i jest najbardziej ambitną i postępową umową handlową dotyczącą handlu i zrównoważonego rozwoju zawartą dotychczas przez UE; podkreśla, że umowa ta realizuje priorytety określone w rezolucjach Parlamentu z 25 lutego 2016 r. i 26 października 2017 r.; zwraca uwagę, że umowa zawiera mechanizm rozstrzygania sporów, aby zapewnić poszanowanie zawartych w niej praw i obowiązków, co pozwoli przedsiębiorstwom, pracownikom i konsumentom czerpać z niej korzyści;
 4. wyraża duże zadowolenie, że umowa po raz pierwszy uwzględnia nowe podejście UE do handlu i zrównoważonego rozwoju oraz zawiera bezprecedensowy poziom zobowiązań dotyczących środowiska i pracy w celu skutecznego wdrożenia konwencji MOP ratyfikowanych przez strony, a także porozumienia paryskiego; z zadowoleniem przyjmuje możliwość nałożenia w ostateczności sankcji handlowych w przypadku poważnych naruszeń porozumienia paryskiego i podstawowych norm MOP; wzywa obie strony do określenia zestawu zasad przewodnich, które należy uznać za niezbędne do osiągnięcia celów porozumienia paryskiego; domaga się zdefiniowania szczególnych celów i harmonogramów w uzupełnieniu działań opartych przede wszystkim na współpracy w celu osiągnięcia zrównoważonych praktyk; oczekuje konkretnych postępów, które Nowa Zelandia podejmie w rozsądnym czasie w dążeniu do ratyfikacji i skutecznego wdrożenia dwóch pozostałych podstawowych konwencji MOP (nr 87 dotyczącej wolności przemieszczania się i prawa do organizowania się oraz nr 138 dotyczącej wieku minimalnego), zgodnie z zobowiązaniami określonymi w umowie; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że UE i Nowa Zelandia zgodziły się odzwierciedlić niedawną decyzję MOP o dodaniu, w stosownych przypadkach, do podstawowych norm pracy norm dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy; wyraża zadowolenie, że umowa zawiera artykuł dotyczący handlu i równości płci w rozdziale dotyczącym handlu i zrównoważonego rozwoju; zwraca uwagę, że od stron oczekuje się realizacji spoczywających na nich zobowiązań związanych z równouprawnieniem płci wynikających zarówno z konwencji MOP, jak i ONZ w kontekście wyeliminowania dyskryminacji kobiet w życiu gospodarczym i zatrudnieniu; z zadowoleniem przyjmuje specjalny przepis dotyczący reformy handlu i dopłat do paliw kopalnych oraz ich stopniowej redukcji; wzywa strony do większego zaangażowania się w tę kwestię na forum WTO oraz do tego, by opracowały plan działania w zakresie wdrażania, który wyjaśni ich dwustronne ambicje i wspólne wysiłki podejmowane na odpowiednich forach międzynarodowych; wyraża zadowolenie, że umowa ta z chwilą wejścia w życie liberalizuje handel ekologicznymi towarami i usługami oraz zawiera wykaz takich towarów i usług; wzywa do regularnego i systematycznego przeglądu tego wykazu; zwraca uwagę, że UE i Nowa Zelandia będą współpracować w zakresie gospodarki o obiegu zamkniętym, łańcuchów dostaw niepowodujących wylesiania oraz ustalania opłat za emisję gazów cieplarnianych; podkreśla, że umowa zawiera klauzulę o nieobniżaniu poziomu ochrony, zabraniającą stronom osłabiania, obniżania lub zaniechania egzekwowania norm pracy i ochrony środowiska w celu wspierania handlu; uważa, że umowa o wolnym handlu stanowi punkt odniesienia w dziedzinie zrównoważonego handlu i powinna być uznawana za tzw. złoty standard w obecnych i przyszłych negocjacjach dotyczących umów o wolnym handlu i ich przeglądów;

5. z zadowoleniem przyjmuje włączenie do umowy rozdziału poświęconego współpracy handlowej i gospodarczej z Maorysami oraz szczegółowych postanowień dotyczących Maorysów zawartych w kilku innych punktach umowy i podkreśla, jak ważne jest, by wszyscy obywatele i przedsiębiorstwa w UE i Nowej Zelandii mogli korzystać z możliwości handlowych i inwestycyjnych wynikających z umowy;

6. uważa, że umowa zapewni warunki działania na równi z innymi partnerami handlowym, którzy zawarli już umowy o wolnym handlu z Nową Zelandią; zwraca uwagę na wysoki poziom liberalizacji cel w ramach umowy, co pociągnie za sobą zniesienie 100 % cel Nowej Zelandii na unijny eksport w momencie jej wejścia w życie, a po siedmiu latach zniesienie 98,5 % cel UE na handel z Nową Zelandią; zwraca uwagę na niezgodną z zasadą sezonowości specyfikę naszej odpowiedniej produkcji rolnej; zwraca uwagę, że wrażliwy charakter niektórych europejskich sektorów rolnych należy uwzględnić poprzez wprowadzenie kontyngentów taryfowych i dłuższych okresów przejściowych; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że umowa ta ogranicza przywóz wołowiny do najwyższej jakości standardu hodowli w systemach wypasu na pastwiskach trawiastych; wzywa Komisję, aby ściśle monitorowała zarządzanie kontyngentami taryfowymi na produkty rolne i przedstawiła Parlamentowi sprawozdanie; z zadowoleniem przyjmuje włączenie specjalnych rozdziałów dotyczących kwestii sanitarnych i fitosanitarnych, zrównoważonych systemów żywnościowych i dobrostanu zwierząt oraz wzywa obie strony, by nadal dzieliły się wynikami zrównoważonych praktyk rolniczych; przypomina, że Nowa Zelandia zakazała transportu żywych zwierząt drogą morską oraz że wymiany w tej kwestii leżą w szczególnym interesie UE z myślą o przyszłym wzmacnianiu jej praktyk w zakresie dobrostanu zwierząt;

7. z zadowoleniem przyjmuje przewidzianą w umowie ochronę nazw 163 europejskich oznaczeń geograficznych środków spożywczych oraz pełny wykaz win i napojów spirytusowych posiadających oznaczenie geograficzne UE (blisko 2 000 nazw); podkreśla, że umowa przewiduje możliwość dodania większej liczby nazw oznaczeń geograficznych w przyszłości; zwraca uwagę, że umowa zawiera również kompleksowe postanowienia dotyczące własności intelektualnej, praw autorskich, znaków towarowych i wzorów przemysłowych; z zadowoleniem przyjmuje poczynione postępy i przypomina, że ostatecznym celem pozostaje skuteczna ochrona i egzekwowanie przepisów po obu stronach;

8. uważa, że z uwagi na zniesienie stosunkowo wysokich cel na produkty przemysłowe, takie jak samochody i wyroby włókiennicze, zobowiązania dotyczące dostępu do rynku towarów, podobnie jak zobowiązania dotyczące usług, w tym dostaw, usług telekomunikacyjnych, finansowych i międzynarodowych usług transportu morskiego, mogą znacząco pobudzić handel dwustronny; uważa, że umowa promuje przejrzystość i stosowanie norm międzynarodowych w celu ułatwienia dostępu do rynku, przy jednoczesnym zachowaniu poziomów ochrony, które każda ze stron uzna za stosowne; zwraca uwagę, że umowa wyraźnie potwierdza prawo każdej ze stron do regulacji w dążeniu do realizacji uzasadnionych celów politycznych; docenia akceptację przez Nową Zelandię świadectw homologacji typu UE oraz przepisów załącznika dotyczących wina i napojów spirytusowych, co ułatwi odpowiednio handel w sektorze pojazdów oraz w sektorze wina i napojów spirytusowych;

9. wyraża zadowolenie, że UE i Nowa Zelandia otworzą wzajemnie swoje rynki zamówień publicznych w dziedzinach wykraczających poza dziedziny już objęte Porozumieniem WTO w sprawie zamówień rządowych; podkreśla, że przedsiębiorstwa z UE będą mogły składać w Nowej Zelandii oferty w przetargach na kontrakty rządowe na szczeblu centralnym i niższym na równi z przedsiębiorstwami lokalnymi; wzywa obie strony, by przyjęły kryteria zrównoważonego rozwoju dla rynków zamówień publicznych zgodnie z postanowieniami umowy o wolnym handlu;

10. zwraca uwagę, że umowa zawiera specjalny rozdział poświęcony handlowi cyfrowemu, który zapewni przewidywalność i pewność prawa w cyfrowych transakcjach handlowych oraz ułatwi transgraniczny przepływ danych, przy jednoczesnym poszanowaniu dorobku prawnego UE w zakresie ochrony danych i prywatności; wyraża zadowolenie, że umowa pomoże zapewnić konsumentom bezpieczne środowisko internetowe i że pozwoli zachować wysoki poziom ochrony danych osobowych i prywatności w UE; z zadowoleniem przyjmuje włączenie ambitnych artykułów dotyczących ochrony kodu źródłowego i handlu elektronicznego;

11. podkreśla, że zdecydowana większość przedsiębiorstw z UE i Nowej Zelandii to małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP); z zadowoleniem przyjmuje włączenie do umowy o wolnym handlu specjalnego rozdziału poświęconego MŚP, który uwzględni ich szczególne potrzeby i umożliwi im czerpanie maksymalnych korzyści z umowy, w szczególności poprzez klauzule, na mocy których obie strony zobowiązują się do przejrzystości w dostępie do rynku i do wymiany istotnych informacji; wzywa do szybkiego ustanowienia przez każdą ze stron punktów kontaktowych dla MŚP i cyfrowego środka przekazu (takiego jak strona internetowa dla MŚP), aby zapewnić MŚP łatwy dostęp do odpowiednich informacji na temat dostępu do rynku;

12. wzywa strony do szybkiego ustanowienia odpowiednich krajowych grup doradczych po wejściu w życie umowy oraz do zapewnienia im możliwości właściwego funkcjonowania i aktywnego udziału we wdrażaniu umowy, w szczególności w odniesieniu do skutków dla zrównoważonego rozwoju;
13. z zadowoleniem przyjmuje specjalny rozdział poświęcony MŚP; jednak ze względu na to, iż umowę o wolnym handlu uznaje się za punkt odniesienia dla przyszłych umów handlowych, uważa, że można zrobić więcej, aby wyjść naprzeciw potrzebom MŚP i zmaksymalizować ich pełne korzyści z umowy; wzywa Komisję, aby oceniła skuteczność wszystkich rozdziałów dotyczących MŚP w umowach handlowych UE, w tym by przeanalizowała, czy spełniają one potrzeby MŚP, aby uzyskać jak największe pełne korzyści płynące z umów, co posłuży jako podstawa do przyszłego formułowania rozdziałów dotyczących MŚP w umowach handlowych;
14. uważa, że umowa ta jest w pełni zgodna z najnowszą europejską strategią bezpieczeństwa gospodarczego, ponieważ zapewnia wiarygodnym partnerom ramy służące rozwiązywaniu wspólnych problemów związanych z bezpieczeństwem, a jednocześnie ustanawia wspólne wysokie standardy i oferuje dywersyfikację, której celem jest zrównoważony rozwój i która stanowi model dla innych wiarygodnych partnerów;
15. z zadowoleniem przyjmuje umowę, która stworzy więcej możliwości prowadzenia zrównoważonego, wolnego i sprawiedliwego handlu między UE a Nową Zelandią; wzywa Parlament Europejski, aby wyraził zgodę na zawarcie umowy;
16. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich, a także rządowi i parlamentowi Nowej Zelandii.
